

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
téssel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Fő piacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronként 5 krajvával
számítatnak.

A vámegegyezkedés idejében.

Debreczen, január 9.

(D) Hogy a budapesti kereskedelmi és iparkamara a vámkérdés terén, már t. i. ami a kereskedelmi és ipari érdekek egyoldalú felfogását illeti, szaktekintély gyanánt elfogadható ne lenne, a felett egy pillanattig sem akarunk vitakozni, de ha azt mondjuk, hogy a budapesti kereskedelmi és iparkamara a földmívelés terén nem szaktekintély s a földmívelés érdekeinek megvédelmezésére nem kompetens testület, reméljük hogy ezen állításunk igazságát szintén nem lehet kétségbe vonni. Ez az egyik.

Politikai szempontból tekintve a dolgot, a budapesti kereskedelmi és iparkamara, nem diplomáciai ipartestület. Hogy ki tudja számítani a kétszerkettőt; ki tudja mutatni az Ausztriába kivitt nyersterményeknek valamint az Ausztrián át behozott iparcikknek vámtételeit, s ezekből kisüti, hogy a kiviteli vám a behozatali vámbevételeknek nem felel meg, azt sem akarjuk kétségbevonni; de hogy mi történnék akkor, ha felállítanók az önálló vámterületet s iparunk előmozdítása czéljából a

már úgy is óriásiilag alászállt nyersterményárak kivitelét egy esetleges vámháboru által nemcsak megnehezítenénk, de még alább szállítva eszközölhetnénk, hogy a már is fuldokló mezői gazdaságot ezen kegyelemdőfással teljesen tönkre tennénk, hát hogy ezen érdekek szanalását tekintve nevezett kamarákat részrehajlatlan bírakul tekintsük? Boesánat! de ily feltétlen bizalommal nem rendelkezünk.

Mert felmúltóztatnak hozni, kivált az ellenzéki közgazdasági szaktudósoknak, hogy önálló vámterület esetén vámbevételeink 65—70 millió frttal szaporodnának; de nem méltóztatnak felhozni említett szaktudós uraknak, hogy milyen lenne itt a retrorsió, a retroakció, hogy ama 65—70 millió többletből mennyi maradna meg ama visszahatás által, mely nyugatra exportált nyersterményeinket és keletre exportált iparcikkeinket érné.

Mert kérjük szépen, de a kereskedelmi és ipartéren annyi beavatottsággal már mi is bírunk, hogy daczára a hazánkba szabadon beömlő osztrák iparnak, és daczára a vámolatlanul vagy vámkedvezményekben részesülő nyerstermé-

nyeknek, iparunk terén még is nagyobb, hasonlithatlanul nagyobb haladást észlelünk, mint mezőgazdaságunk terén.

Az iparnak, vámtétel tekintetében csakis az osztrák iparral kell küzdenie, mert hiszen a teljesen külföldi iparral szemben eléggé magas tarifákkal védekezünk, azért nem állítjuk hogy az osztrák iparral szemben folyó küzdelem nagy nehézségekkel s erőfeszítéssel ne járna, daczára ama nagy kedvezményeknek, melyekkel a kormány gyáripárunkat istápolja; ámde tessék most már figyelembe venni és összemérni azt az iszonyu konkurencziát, amely addig, amíg iparunk ugyszólván vámtétel tekintetében egyes egyedül az osztrák iparral küzd, — az amerikai, indiai, ausztráliai, afrikai és orosz nyersterményeknek az európai piacokat előzőnlő áradataival mezőgazdaságunknak kell küzdenie.

Az iparnak a kormány nyujthat kedvezményeket valamint hogy nyujt is, de a mezőgazdaságnak alig nyujthat valamit. Még eddig azt az egyetlen egy előnyt élveztük, hogy Ausztriában nyílt piacra találtunk, de ha a kereskedelem és iparkamarák véleménye szerint

TÁRCZA.

Akarat.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája.

— Irta: **Konrad Irma.** —

A fém négy heti szabadságot kapott, s elutazott Karlsbadba; a felesége pedig, az a esőndes kis elnyomott, akarat nélküli asszonyka kikísérte az állomáshoz, s aztán szintén megkönnyebbülten tért haza. Megkönnyebbülten nézett széjjel az üres lakásban; sehol az a szigorú, komoly arez, sehol az a parancsoló hang, mely csaknem mindig rendreutasítóló szólt hozzá, hanem csak ő egyedül, szabadon önállóan, azt teheti a mit akar, s úgy a mint akarja. Mióta a világon van, nem volt független soha egy óráig sem.

Leánykorában az apja főnhatósága alatt állott, s mikor az a komor, hozzáférhetetlen férfi durva organumán megszólalt, majd elájult ijedtében az a filigrán, gyöngéd teremtés.

Egyszer aztán férjhez ment, maga sem tudta, hogyan? Az apja behívatta a szobájába, és mialatt ő reszkette, szemlesütve előtte állott, így szólt hozzá:

— Ez az ur itt megkérte a kezdet, nélkül mégy hozzá!

Főlnézett, és látott egy férfit, kinek

az areza egy árnyalattal kevésbbé volt mord, mint az atyjá-é, kinek a haja egy árnyalattal kevésbbé volt ősz, mint a papáé s a hangja is egy árnyalattal kevésbbé dörgő, mint a papáé.

Nem szólt semmit, nem mondott igent. De hiszen nem is kérdezte tőle senki. Hanem örült a zizegő, fehér selyem menyasszonyi ruhának, a szalagesokros csipkefőkötőknek s a nagyságos asszony czimnek. Azt alig vette észre, hogy atyja helyett most a férje rendelkezett vele, intgette, figyelmeztette erre is, arra is. „Ezt így csináld; ezt nem szabad tenned, az meg nem illik.”

Szót fogadott ellenvetés nélkül, gőpiesen. Hanem később aztán társaságba kezdett járni, és ott látott sok mindent. Ideges zsarnokoskodó asszonyokat, engedékeny, galáns férjeket, papucshősöket, kikkel a feleségük csak úgy hányavetin bánt. És ezek láttára fölébredt benne a mindez ideig elfojtott, de minden nőben szunnyadó uralkodási vágy. Persze szerényen, kis mértékben, mint ahogy az egész asszonyka olyan véghetetlenül szerény volt, kisorszerű volt.

Ha csak egyszer akaratát nyilváníthatná, ha egyszer, oh csak egyetlen egyszer kérdeznék az ő óhaját, a véleményét, az akaratát! Ha ő csak egyetlen egyszer parancsolhatna a helyett, hogy mindig, folyton csak engedelmeskedik.

Megdobbant a szíve az örömtől, mikor legelőször hallott a férje utjáról. „Négy heti függetlenség, négy heti önállóság”, zugott a fülében. De ugyanakkor megszólalt a lelkiismerete is: „gyalázatosság örülni férjed távollétének” — hangzott belsejében.

Az öröm lett a győztes. Reszkette nézte férje első készüléteit, reszkette, hogy az megmáshíthatja szándékát.

Még az utolsó pillanatban, az imént a vasutnál is, mily érzések vettek rajta erőt! Meghatotta-e férjét az elválás s más effélék. Mialatt egymás mellett haladtak ki a Perronra, félig mosolyogva, félig tövázva szólott a férj, a ki mindig komoly, mindig határozott.

— Szeretnéd-e, ha elvinnélek?

Az asszony érezte, hogy elsápadt. Ha ő most engedelmesen, közönyösen, szemlesütve azt mondja, hogy „a mint akarsz”, hát akkor férje képes őt jutalmul még magával is vinni.

És akkor oda a szabadság!

Nála meg nem szokott erélylyel megállott az asszony és csillogó szemekkel sóvárgó hangon mondá:

— Nagyon, nagyon szeretném.

Ime, milyen finom diplomata volt az az igénytelen kis asszony!

Férje csodálkozva nézett rá.

Ez formális óhaj volt, az óhaj már közel van a kívánsághoz, a kívánság meg rokon az akarat nyilvánításával. Akarata

ettől az egyetlen előnytől is megfosztanának, valóban nem tudom mi lenne akkor belőlünk? Hiszen az a 65-70 millió vámbevételi többlet egyenesen a gazdák nyakába szakadna. Mert először is nyers terményeinket adóztatnák meg hasonló magas vámmal, másodsor pedig az iparcikkek drágulásának ódioma is a gazdák nyakába szakadna, azaz: most is féláron adunk és két áron veszünk, akkor meg negyed áron adnánk, három áron vennék.

Hogy az iparnak jobban menne sora, az kétségtelen. Hazai iparcikkeink ára is egyszerre felszökne: de kivel fizetnének meg a drágulást? Az ipar kétszeresen nyerne, mert drágán adna, a gazdától, kinek a vám teljesen befűtyölne, olesón venne. Iparilag tehát emelkednének, mezőgazdaságilag tönkre mennék.

Ha teljesen őszinték akarunk lenni, anélkül hogy szemrehányás képpen mondanók, iparunk érdekében most is igen sokkal több történik, mint mezőgazdaságunk érdekében. Hiszen ezt látni lehet, ezt az eredmény kézzelfoghatóan bizonyítja. Az osztrák és cseh ipar éppen ezért kezd márdulni fulni, mert az üveg, porcellán, majolika, vas, bőr, cukor, kalap, szövet, gép, stb. gyártás tekintetében nagy eredményeket kezdünk felmutatni s a Keleten a külföldi ipar bennünk egyik veszedelmes vetélytársát kezdi szemlélni; hátha még annyi hazafiság és önmegadás nyilatkoznék tetteinkben, mint amennyi ellenzéki cikkekben és beszédeinkben nyilatkozik, rövid időn felvirágoznék a magyar

ipar és mindenféle vámháboruk nélkül elérnők a célt, melyet a rosszul felfogott és kombinált önálló vámterülettel sohasem bírnánk elérni. Nem kellene csak az az erős föltevés: hogy hazai gyártmányainkkal érijük be!

Ahoz, hogy hazai gyártmányainkat méltányoljuk, valami nagy áldozatkészségre se lenne szükség. Meg bírnánk élni a magunk emberségéből tisztességgel. Még csak észre se vennők, hogy nem a külföld gyártmányaiiban diszeskedünk. Hja, de mikor hát angol szövettől, francia szövettől, kalapból selyem és vászonból kell lenni a rajtunk valónak, melyet legalább is Ausztriában gyártanak, saját gyártmányainkat pedig lenézzük: hát ezen kiskorúságunkban kérnünk kell a kormányt, hogy hazafiságunkat magas vámtételekkel védelmezze.

De hát ellenzéki szakértőink ezzel nem igen törődnek, ők a magas politika szempontjából indulnak ki, az pedig annyit tesz: csináljon a közönség amit akar, hiszen ha iparunkat emelné, az csak az ellenzékre nézve lenne kellemetlen, már pedig az ellenzéki elv egyik kánoni törvénye: ütni a kormányt, de minél többször és minél jobban.

- Belföldi hírek. (A vámközösségi tárgyalásokat) megszaktották. Beavatott helyen a következőképen ismerik a tárgyalások eddigi eredményét: A kvóta kérdésében akként állapodott meg a kormány, hogy a kvótabizottságokat a parlamentek megnyitása után azonnal kiküldik. A fogyasztási adók kérdésében osztrák részről elismerték azt, hogy annak az államnak kell élvezni az adót, a hol a fogyasztás történik. A bankkérdésben megállapították az új banksza-

badalommal együttjáró adminisztratív reformokat. A vámszövetség kérdésében az általános véleményeket ismertette meg egymással a két kormány. — (A kongru.) A rom. és gör. kath. papság jövedelmeinek és javadalmainak összeírasi módozata a napokban kerül a vallás- és közoktatási miniszter elé. A javaslat már régebbi idő óta készen van s Wlassics közoktatási miniszter a karácsonyi ünnepek előtt akarta előterjesztetni. A miniszter azonban beteg lett, s így az előterjesztést mostanra halasztották. — (Modern honfoglalás.) Gróf Batthyány József főrendiházi tag és nagybirtokos a napokban megvette az osztrák báró Luminet család gatai uradalmát Mosonmegyében. Rövid idő alatt ez a negyedik nagy uradalom, melyet gr. Batthyány József osztrák családból megvett. — (A szőlők felújítása.) A filokszera által elpusztított szőlők felújítása és az e célra szükséges költséget nyújtó magyar agrár- és járadékbankkal történt megállapodás tárgyában készült törvényjavaslatot Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter a január 9-én tartandó ülésen a képviselőház elé terjeszti s egyuttal kéri fogja a sürgős bizottsági tárgyalását.

A sertéskereskedelem reformja.

— Anket a földmivelésügyi minisztériumban. —

Budapest, január 8.

A földmivelésügyi minisztérium tanács-termében ma megkezdődött a sertésforgalom ügyében összehívott tanácskozás.

Már az eddigi tanácskozásokból is kitűnik, hogy a hangulat Debreczen kívánsága, a sertés piac decentralizálása mellett van, a mitől még a fővárosiak sem idegenkednek. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter a körülbelül 200 érdekeltekből álló értekezletet 10 órakor megnyitotta, melegen üdvözölve a megjelenteket s közölte, hogy az értekezletnek rendelkezésére állnak az állategészségügyi felügyelet képviselői.

Általános helyesléssel és tetszéssel találkozott, midőn a miniszter az említett tisztviselőket felkérte, hogy hivatalos állásukra való minden teünet nélkül, őszin-

pedig nem szabad, hogy legyen egy asszonynak.

A férj areza újra olyan lett, mintha érezből volna öntve.

— Csak jobb lesz neked itthon. Menj szépen haza, s viseld jól magad! Négy hét nem hosszú idő.

Négy hét nem hosszú idő, ismétli most az asszonyka.

Alig elég arra, hogy a börtönből kiszabadult lélek egy-két szippantást tehessen a szabad levegőn.

Négy hét elröpült, mint egy fuvalat, s újra föl kell venni a rabláncokat, melyeket a szabadság édes órái után még egyszer oly nehéz lesz viselni.

Legelőbb is egy buzavirágzinü ruhát keresett elő, s magára ölté.

Kelengyjének egyetlen darabja volt, melyet maga a saját izlése szerint választott.

Minden egyebet férje, s ennek egy nagy-nénje vásárolt, a nélkül, hogy őt megkérdezték, a nélkül, hogy bármikor is hozzá szólhatott volna.

Férje soha sem engedte fölvenni ezt a ruhát.

Fertelmes rajtad ez a ruha! — jelenté ki több ízben. A szemem elé ne kerüljön többet.

Végig nézett magán

— Nem vagyunk egy véleményen — gondoló mosolyogva — én úgy vélem, nincs ennél testemhez illőbb ruha.

Kinyitotta az ablakot, s kihajolt az utcára.

Ezt is szigorúan tiltotta férje, pedig neki talán épen ezért oly élvezetes volt kihajolni a nyitott ablakon.

Oly lágyan simogatta az arezát az enyhe őszi szellő.

Még soha sem érezte ily balzsamosnak, ilyen édes langyosnak a levegőt; még nem látta ilyen ragyogóknak a napsugarakat soha.

Hirtelen visszakapta a fejét.

A szembeeső háznak szintén nyitott ablakából két fekete szem meredt reá. Hogy ismét kipillantott, még aranyzsinóros egyenruhát, s hosszú szőke bajuszt vett észre. Zavarodottan esukta be az ablakot, leboosájtotta a redőnyöket.

Ledobta magáról a buzavirágzinü ruhát s fölvetett egy szürkét, melyben olyan volt, mint egy irtalmas néni.

— Talán mégis igaza van Jenőnek, nem illik az utcára kihajolni. S ez a világos ruha talán csakugyan nem való nekem, a ki elvégre is már asszony vagyok!

Hanem azért másnap megint fölvette és azután minden nap.

És megint kinyitotta az ablakot. Csak-hogy most már nem hőkkent vissza, mikor a vizaviját megpillantotta.

Mert mi van abban különös, ha ő unalmában az utcára kitekint, és ha az a katonatiszt ott a szomszédban, szintén unatkozik, és szintén kinyitja az ablakát?

Hát tessék! mit tehetek én róla? Hogy pedig oly konokul reám szegezzi a tekintetét, hát annak én ép úgy nem vagyok oka!

Lehet, hogy a velencei mozaik hajtiimet nézegeti a frizurámban.

Igy okoskodott magában az asszonyka.

Egy délelőtt aztán névjegyét hozott be a eseléd. Valami hosszú nemes név volt rajta, alatta pedig apró betűkkel „es. és kir. huszárfőhadnagy”. Ismét fölülkerelkedett benne a félénk határozatlan, gyámsághoz szokott természet. Kezeit tördelte, nem tudta mitévő legyen?

— Oh csak Jenő volna itt — sóhajta majdnem sirva. Lassankint összeszedte erejét. Hiszen utóvégre már huszonkét éves s csaknem másfél év óta asszony.

— Kérem azt az urat — szólt a eselédhez.

Csakugyan a vizavi volt.

Valami semmis kifogással lépett be.

Látogatását ismételte másnap. Jött harmadnap, negyednap is.

Azután mindennap. És oly kedvesen tudott társalogni!

A négy hét hamar eltelt. Azon a napon, melyen haza várták a férjét, a főhadnagy a szokottnál kevesebb ideig maradt. De mikor fölállt, hogy elbucuzzék, hirtelen odatért az asszonyka elé és így szólt:

— Akar-e engem szeretni? Akar-e a férjétől elválni? Akar-e az enyém lenni?

Végtelen öröm sugárzott ki e szavakra.

ten, szabadon és feszélyezés nélkül nyilatkozhatnak, mert a czél csak úgy érhető el, ha a baj okát tudjuk; ezt pedig csak úgy ismerjük, ha a valódi tényállást, a valódi igazságot meg tudni törekszünk. A miniszter azután kifejtette, hogy az értekezleten az ország minden nagyobb vidéke és lehetőleg minden álláspont képviselve van, a kérdések pedig úgy vannak felállítva, hogy a tanácskozás semmiképen se legyen preokkupálva. — Csakis ezen tanácskozás meghallgatása után óhajtja a miniszter meggyőződést formálni magának. Már eddig is részint a betérjesztés, részint a sajtóban közölt nyilatkozatokban az ellentétes nézetek között bizonyos közeledés észlelhető. A miniszter reméli, hogy a kölcsönös érintkezés útján ezen tanácskozásnak az az eredménye lesz, hogy a fontos czél a közérdeknek megfelelően el lesz érhető. A miniszter többszöri helyesléssel fogadott beszéde után megindult az eszmecsere, előbb általánosságban, azután az egyes kérdéspontok felett, melyek a tanácskozás alapját képezik.

A felvetett kérdések a következők voltak: A kiviteli sertéspiacz kellei, közvágóhid létesítése a fertőzött falkák értékesítésére, a vasuti bevezetés minden állásba, trágyagyár, a tenyésztő ama szabadsága, hogy sertéseit a gyárban bármikor elhelyeztesse.

A felvetett kérdésekhez hozzá szóltak: Tisza István, Wekerle Sándor. (A szállásokba vezető vasut államilag lenne kezelendő, hogy mindenki hozzá férhesse.) Darányi a hulla értékesítésénél minden monopoliomot kizártnak kíván.

A további kérdés volt, hogy a sertések a központon, vagy a származás helyén vizsgáltsanak-e meg?

Tisza István a központi vesztegzárt nem tartja ezélszerűnek, csupán az ellenőrzést nélkülöző gyanus állatokra.

Abrahám László Debreczen város megbízottja annak előrebocsátása mellett, hogy lokális érdekek nem vezetnek, hanem csak a közérdek, továbbá annak felemeléseivel, hogy a kérdésbe tett központi vesztegzár vagy megfigyelő intézet alatt nem egyetlen egy központit ért, hanem

az asszonyka arcán. Mint valami édes, bűvös-bájos zene hangzott füleink ez a háromszoros „akar-e?”

Eljött hát mégis az a sovárogyva remélt, óhajtván várt pillanat, mikor az ő akarata számot teszen. Felelhet immár ő is nemmel vagy igennel, ahogy akarja! „A hogy akarom”, mondogatja diadallal. Ő hiszen teljesült életének egyetlen óhaja, egyetlen álma, ő is akarhat egyszer. S ő ezzel beéri, s elégedetten, szíves örömmel hajtja fejét ma újra a járom alá. Mert hiszen a saját akaratóból, a maga akaratóból történik.

Lehetne másképp is, de ő így akarja. Olyan szilárd, olyan határozott a hangja, a mint válaszol:

— Nem akarok. Nem akarok, mert ezerelem a férjemet, ő is szeret engem. Ma megérkezik és... — itt már újra visszacsúszik régi Griseldis modorába s szinte alázatosan folytatja: ... és ő nem akarja, hogy én férfivendégeket fogadjak. Kérem ne jöjjön hát többé. Köszönöm eddigi...

Volt hát neki is már egyszer akarata. Volt egy perez, mikor nem volt zsinóron rángatott báb.

Ez neki elég.

Órül, hogy férjét viszontlátja: öltözködik, hogy elébe siessen.

Direktoár-kalapjának bársony szalagjait nem oldalt köti meg a nyakán, pedig tudja jól, milyen jól illik a csokor oldalt kötvé. Hanem a közepén köti meg az álla alatt.

Elékteleníti az arcát az a csokor az állán, de a férje így szereti, így akarja.

minden kiviteli sertéspiaczra nézve külön-külön, megjegyzi, miszerint, ha az állategészségügy megfelelő szervezettel végleg államosították s a vásárra, vagy hizlálás végett a szállásokba behajtható sertések előzetes bejelentés folytán helyi megfigyelés alatt fognak állani — sem szüksége, sem ezélszerűsége nem forog fenn külön megfigyelő intézmény létesítésének, a melylyel a kívánt czél úgy sem érhető el, hanem csak a sertéstulajdonos terhelésének meg tulságos sok költséggel, de alig is lehetne oly befogadási képességgel bíróni, ilyen megfigyelő szállás létesítése, a mely a kontumaciális állomány felszaporodása esetében a később érkező sertésanyag befogadására is elegendő legyen, daczára, hogy ily telep nagy költséggel lenne csak létesítendő és fentartható.

Hasonló értelemben nyilatkozott Wekerle Sándor és Tolnay Lajos.

Szükséges azonban, hogy oly sertés, mely előzetes megfigyelés alatt nem állott s az nem igazolható — a sertéskiviteli piacra ne legyen felhajtható.

Ezután a következő 3-ik kérdés, egyike a legfontosabbaknak, került tárgyalás alá:

Közérdekből kívánatos-e a kőbányai sertéspiacznak jelen helyen való fentartása;

a) ha igen, akkor az miképp alakíttassék át, illetőleg mily berendezésekkel láttassék el?

b) ha pedig nem, akkor hova, mily módon és sorrendben történjék az áttelepítés?

Steiger Gyula szerint az egészséges fejlődés megkívánja, hogy a szállások lassan lassan elhelyeztessenek onnan.

Károlyi Sándor gróf szerint a sertés-kereskedelmet mindenestre diszlokálni kell állategészségügyi szempontból. Ezzel nem akarja azt mondani, hogy Kőbányát megszüntessük vagy kisebbítsük, de azt, hogy az ország különböző részeiben sertéshizlalókat kell létesíteni. (Helyeslés.) Ez a verseny szempontjából is kívánatos.

Jeszenszky Pál és Baross Károly kijelentik, hogy a kőbányai sertéspiacznak a jelen helyzetben való fentartása nem kívánatos.

Tisza István szerint egy második piacra feltétlenül szükség volna, mely rezervát képezzen. Mindenek előtt tisztába kell jönnünk vele, hogy mit akarunk, de akkor vasmarokkal kell hozzáfognunk a megvalósításhoz.

Darányi miniszter 2 óra után bezárta a tárgyalást, melyet 5 órakor folytattak.

S z i n h á z.

(P.) Tegnap Offenbach élénk zenéjű operettje „A két szakállu herceg” került színre, közepes számú közönség előtt.

Sajátságos egy operette ez. Sehol, senkinek nincs benne egyetlen énekszám sem, — már t. i. olyan szóló száma, a melyben az ének-művészetet lehetne feltüntetni, kiemelni. Mintha csak apró mozaikokból volna összerakva, csillog — de nem folytonos; így aztán hatása sem tartós. Apró énekrészekből összerakott mű, melyekben nincsen alkalma az énekesnek kitünni.

Nyilas (Bobech) bár még mindig küzd a rekedtséggel, de jóízű mókáival folytonosan derűltétségben tartotta a közönséget, volt is része bőven a tapsokban.

Németh János (Kékszakállu) könnyen s egészen precíz énekelt, a mit már ő tőle megszoktunk. Az ő játékát elegancia jellemzi, éneke pedig elárulja a kitünő zenészt.

Margó Zelma (Suphir) igen szép herceg volt s kellemmel játszott. Elegáns costumje fejedelmi alakjának szépségét nagyban emelte, s bizony az öreg urak látésöve sem pihent, míg ő a színpadon volt.

Galyassy (Hermina) szépen énekelt, bár úgy tetszett, mintha egy kissé fáradt lett volna.

Locsarekné (Bobechné) jó humorral alakított, a mi ő nála már természetes dolog.

Iff. Német (Oszkár gróf) kitünő ezere-mónia mester volt s kivált a levágott ujjal való mókája keltett nagy derűltésgét.

Krémer (Popolani) szintén sok tapsot kapott ügyes játékáért.

A karok néha ingadoztak s általában gyengébbek voltak, mint máskor.

— A bohóctánczot a Halmi nővérek és Gabona Gyula szépen lejtették s azt meg is kellett ismételnök.

A fehér trikós udvaroncok között nem jól vette ki magát vagy három tarka trikó.

* **A vidéki színészet bajai.** A színész-egyesület kormánytanácsa Budapesten tegnapelőtt tárgyalta a temesvári színészek petícióját. Kreesányi, Breznay és Ditrói védelmezték a tagokat, hogy ők csak elhamarkodták a dolgot, tulajdonképeni hibájuk abban van, hogy a belügy-miniszterhez fordultak és nem a kormányzó tanácshoz. Tiszay Dezső, Bokody Antal, Bányay, Jakab Ödön, Komor Gyula és Kaffka fölháborodással visszautasították a petíció vádjait. Végül Kaffka indítványára kimondták, hogy azt válaszólják a belügyminiszternek, hogy a temesvári petíció panaszos részei alaptalanok, kérelmi részei tárgytalanok. A tanács a petíció szerzője ellen fegyelmi eljárást indít. A színész-igazgatók ezután a *millennium évben* fenyegető veszedelem elleni védekezést beszélték meg. Határozatiilag kimondták, hogy a színigazgatók létszámát a minimumra kell redukálni. — Monstre-küldöttséget küldenek Bánffyhoz, Peregelyhez és Lukácsához, esetleg ő Felsőgéhez, hogy a súlyos évben negyvenezer forint rendkívüli segélylyel támogassák a színészeket. A deputáció tisztelgéseinek idejét később határozzák meg.

* **A kolozsvári színtársulat Nagyváradon.** Nagyváradon eddig azt hitték, hogy a jövő nyáron zárva marad a színtársulat s többen az irányadók közül amellet érveltek, hogy ne is tartsanak a nyáron előadásokat, mert ha Leszkay nem pályázik, úgy sem megy oda jó színtársulat. A nagyváradiak csalódtak. Megyery Dezső, a kolozsvári színház igazgatója kérvényt adott be a nagyváradi színtársulat bizottságához játszási engedélyért. Bizonyos, hogy a nagyváradiak megadják az engedélyt.

Irodalom — művészet.

— **Tompa Mihály kiadatlan papi dolgozatai.** S. Szabó József, a debreczeni kollegium fiatal költői lelkű tanára sajtó alá rendezte a magyar költészet egyik legnemesebb alakjának, Tompa Mihálynak hátrahagyott papi dolgozatait. A nagybeesüi irodalmi hagyaték kiadására Ferenczy B. miskolezi ösmert nevű könyvkereskedő vállalkozott. És ki hitte volna, hogy a bűbájosan éneklő dalnok neve, emléke már nem bír varázsszal még az ő hitsorsosai, az ő lelkészársai előtt sem. Hátrahagyott műveinek rendezője S. Szabó József szomorúan, keseregően panaszos felhívással kénytelen a közönséghez fordulni, hogy ezt a nem csupán felekezeti érdekű, de épen annyira hazafias vállalkozást ne engedje megbukni bűnös közöny miatt. A Debreczeni Protestáns Lapból vesszük az alábbi cikket:

„Leverő hirt vettem Tompa reliquiáinak kiadójától, Ferenczy B. urtól. A nagy író hátrahagyott egyházi művei nem jelenhetnek meg, mert a megrendelők száma a százat sem üti ki. Sok mindent hittem, sőt tapasztaltam is már a magyar prot. irodalmi viszonyokról;

el is voltam reá készülve, hogy Tompa nevének varázsereje, szellemének kiválósága sem lesz képes ezeket indítani az előfizetésre, de hogy 100, mond *egyszáz megrendelése se legyen*, arra még gondolni sem mertem. Ez már nem *közönyösség*, ez már *bűn*. Hogy miért? — erre feleljen meg magának hazánk 8 millió magyarja, vagy ha felekezeti körre szorítjuk, negyedfélmillió protestánsa, vagy ha még ad infinitum vesszük a korlátot, negyedfélezet prot. lelkésze és lelkésztanára. Ez utóbbiakhoz, ezek között is a tehetősebbekhez kiáltok én, egy síró felhő, akire Tompa hunyó emlékezetének még egy pirosó fénye süt. Ne engedjék, hogy Tompa nagy szellemének alkotásai, pártolás hiányában, az enyészetnek adassanak át! Valamikor, nem is olyan régen, Tompa egyházi beszédeiből egy kiadás nem volt elegendő, másodikat is rendezni kellett. Ma ugyancsak öneki eddig még kiadatlan pápi dolgozatai nem nyerik meg azt a morzsányi kegyet, hogy napvilágot lássanak. Difficile est satiram non scribere. De hát Tompának szól-e ez a közöny, vagy a magyar prot. irodalom képét mutatja? Bármint legyen, erre csak egy szó van a szótárban: *szegény*. Én nem hiszem, nem hihetem, nem akarom himni, hogy a magyar protestánsok végre magukba ne szálljanak, s minden jóra való irodalmi vállalatot, még ha az nagyjaink emlékének, szellemének lealázásával jár is, veszendőbe menni hagyjanak! Debreczen. *S. Szabó József.*

A h.-dorogi vicariatusság.

H.-Böszörmény, január 8.

A hajdu-dorogi püspöki helynöki állomás betöltésére megindultak a mozgalmak minden irányban. Nap-nap után szaporodik azoknak száma, kik hivatást éreznek magukban, avagy mások által hivatottakul jelöltetnek, e felette fontos állás betöltésére.

Én senkinek érdeméből nem akarok egy szemernyit sem levonni. Az aspiránsok mind-egyikének jeles erényei és képességei előtt szemet nem hunyok, de mégis érzek magamban annyi érdeklődést, mint gör. kath. hívő, és mint testben, lélekben magyar ember, ez ügy iránt annyi előszeretettel, hogy szívemből óhajtanám, hogy ezen fontos, nagy horderejű állás, mely a magyar nemzeti eszme terjesztése, a magyar nemzeti erő tömörítése, a magyar érdekek fejlesztése javára állítatván fel, a legilletékesebb és legtehetségebb egyénnel töltenék be, kiben erő, akarat és tehetség volna, hogy e helyhez kötött hazafias kötetmek és várakozásnak lehető legnagyobb eredményrel tudjon is, akarjon is megfelelni.

Erre teljesen magyar születésű, szokásainkkal teljesen ismerős, tősgyökeres magyar ember kellene. A szóban levő vicariusi állásra bátor, merész munkás, alkotó erő szükséges, mert ha ezek hiányoznak, akkor ellehet mondani, a gör. kath. magyarság érdekeinek apolása, fejlesztése és megóvásáról: „szegény tatár.”

A h.-dorogi vicariusnak tudományának, élet filozófiájának, tekintélyének szertartásunk érdekében is imponálni kell; már pedig e megyében, hol mind az ev. ref., mind a róm. kath. egyházak püspökei, vezérlő egyénei nagy mennyiségben tündöklenek kiváló tulajdonaik által, mélyen elszomorító lenne hitünk nézve az, ha a h.-dorogi vicariusnak gyarlóságai felett csak szegyenkezni kellene nekünk gör. kath. híveknek.

Repraesentálnia kell a leendő h.-dorogi püspöki külhelynöknek, mert itt a nemes verseny azt okvetlen megköveteli.

Tudjuk mi gör. kath. magyar ajku hívők, hogy szavunk a püspöki külhelynöki állás betöltésénél döntő befolyással nem bír; és bizunk az egyházmegyénk kormányzója bölcsességében.

Az említett nemes tulajdonok példányképeül legyen szabad a concurensok közül Fejér Emmánuel apát-kanonok, pápai kamarás egyházmegyei főtanfelügyelő urat, mint azon állásra legkiválóbbat felemlitem. Neki nincs szüksége a dieséretre, ő a tett embere, róla a tények fényesen beszélnek. Magyar nemzeti érzelmeire legyen szabad elmondanom, hogy zsenge korában a híres Vasvári Páltól, ki hazafiságát vérrel pecsételte meg, tanult, hisz az neki nagybátyja volt, pedig örök igaz ama közmondás: „mert csak sást nemzenek a sasok.”

Tíz évig volt H.-Dorogon főpap: a magyar szertartás apostola, tehát ő előtte nem ismeretlen ez eszme; ő az általa már ismert uton biztosan haladhat!

Jó pap, híres szónok, kitünő társadalmi ember; a viszonyok és körülményekkel teljesen ismerős levén, kétségtelenül legmértőbb a h. dorogi püspöki helynöki székbe a hol Hajdu, Szaboles és Szatmár g. kath. vallásu magyar ajku lakosai örömmel várják.

Videki.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igató, kiadó-hivatal s az irattárafeleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Offhona”-a. Keresk. akadémia palotájában.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Dél előtt: Hétfőn, Csütörtökön, Kedden 11—12 óráig. Szerdán, Pénteken, Szombaton 9—11 óráig. Délután: Minden hétköznap 2—5 óráig. Vasárnap délelőtt 9—12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11—12 óráig.

Január 10. Csokonai-kör felolvasó estélye.

Január 11. Jogász-bál a Bikában.

Január 18. A debreczeni jótékony nőegylet katonabálja.

Január 18. Ács-ifjuság bálja a Margit-fürdőben.

Január 18. A függetlenségi kör bálja a Koronában.

Január 19. Borbély- és fodrász-segédék táncmulatsága a Margit-fürdőben.

Január 22. A timár-ifjuság bálja a Koronában.

Január 25. A Polgári-kör bálja az „Arany Bika” disztermében.

Január 26. Sz. Nagy Károly 50 éves jubileuma.

Január 29. Orvos-gyógyyszerészeti bál a Bika-szálló disztermében.

Február 15. Jogász- és tisztviselői-kör bálja.

— **Uj regényünk.** Lapunk mai számában a német irodalom egyik jeles alakjának Merk Ede müncheni írónak regényét kezdjük közölni, a melynek czime:

Aki boldog volt.

A regény ördekfeszítő meseszövése bizonyosan meg fogja nyerni olvasóink tetszését. A fordítást a szerző beleegyezésével Popper Dezső végezte.

— **Habemus papam.** A debreczeni lelkészválasztásnak tömérdek izgalommal járt ügye valahára be van fejezve. Teljes esztendeig állott üresen, árván a debreczeni ev. ref. egyház egyik lelkészi állomása, valóban elmondhatni, hogy igen nehéz időkbén, épen akkor, amidőn a lelkipásztori gond minél intenzivebb munkásságára van szüksége a külső és belső ellenségek által ostromolt anyaszentegyháznak. Hogy miért történt így, ne bolygassuk. Ezuttal csak jelezzük, megkönynyebbülten jelezhetjük, hogy a hosszú, kínos tusakodásnak, a debreczeni nagy és fényes ev. ref. egyháznak legjobb erőt megszibasztó belső villongásnak, melyet ez a lelkészválasztás idézett elő, a mai nappal vége lett, megszüntette, erősen hisszük és reméljük, hogy megszüntette az egyházmegyei bíróság mai határozata. Ezzel igazoltnak látjuk a mi álláspontunkat is, akik a választás után meghajtottuk lobogónkat a diadalmas ellenfél előtt, akik belenyugovást és békét ajánlottunk és a kik nem tudtunk örvendeni azon, hogy több egyháztag felebbezéssel huzza-halasztja ennek az amugy is sok nyugtalanságot előidézett kérdésnek megoldását. A debreczeni ev. ref. egyházmegye bírósága ma délelőtt ült össze a konzistoriális háznál, hogy határozzon a Mitrovics Gyula s.-pataki tanár debreczeni lelkészszé választása felett, a melyet 15 egyháztag felebbezéssel támadott meg. Mint tudva van, a vizsgálatot a panaszosok és tanuk kihallgatásával Fráter Barna és Biber József kiküldöttek a múlt hónap elején három napig tartották. E vizsgálat eredménye alapján ítélte mai napon az e. m. bírósága, melynek tagjai voltak *Dávidházy* János esperes, *Nadányi* Miklós e. m. gond., *Némethy* Lajos debreczeni, *Gyulai* László b.-ujfalui lelkészek. *Nagy* Ferenc debreczeni ügyvéd, e. m. tanácsbíró. A debreczeni presbiterium megbízásából jelen voltak: *Somogyi* Pál főjegyző, *Kovács* József ügyész; a panaszosok megbízásából *Pongor* János, ezen kívül több tanu és panaszolt. *Biber* József esztári lelkész, e. m. jegyző ösmertette részleghajlatlan tárgyilagossággal az ügyet és a vizsgálat eredményét. Ennek meghallgatása és elbírálása után a bíróság a következő határozatot hozta:

„Mintán Mitrovics Gyula pályázati kérvénye az egyházi törvényekben felállított pályázati feltételeknek teljesen megfelelő volt és azok alapján törvényesen vétetett fel a választhatók közé, ennél fogva felebbezőknek a megválasztott vallására vonatkozó kérelme figyelembe vehető nem volt és miután a választási visszaélések tekintetében felhozott többi panaszok a vizsgálat során beigazolást nem

nyertek: a választás ellen beadott panasz elutasítandó volt."

Ennélfogva a bíróság a választást egyhangulag megerősítette és az esperest a consentus kiadására felhatalmazta.

Panaszosokat ezenkívül 71 frt 12 kr. eljárás költség fizetésében elmarasztalta. Mitrovics Gyula valószínűleg februárban foglalja el új állását. Épen abban a hónapban, február 4-én, lesz egy esztendeje, hogy Könyves Tóth Mihály örök álomra hunyta le szeméit. Mitrovics az új templom melletti parokhiában fog lakni.

— **A Csokonai-körből.** A Csokonai-kör elnöksége arról értesít bennünket, hogy Bartha Béla dr. a hó 10-ére tervezett felolvasását a családját ért gyász eset miatt nem tarthatja meg. Helyette dr. Varga Bálint költeményeket fog felolvasni. A felolvasó ülés programja tehát a következőkből fog állani:

1. *A kerkari bucsu.* Melodráma. Irta: Heine Henrik. Zenéjét szerzette: Kelemenné Zathureczky Berta. Szavalja: Eötvös Flóra kisasszony, zongorán kíséri: Sárváry Adél kisasszony, az énekrészeket előadja a Debreczeni Dalegylet nyolcz tagja.

2. *Nő és anya.* Történeti elbeszélés. Irta és felolvassa S. Szabó József.

3. *Költemények.* Irta és felolvassa: Dr. Varga Bálint.

Egyben értesítjük olvasóközönségünket, hogy a felolvasás ez alkalommal nem a kollegium dísztermében, hanem a városháza nagy tanácstermében lesz megtartva.

— **Hivatalos eskü.** Az ujonnan kinevezett városi tisztviselők: Koncz Ákos levéltáros, Szombathy János és Szentpétery Ferenc rendőrfogalmazók a mai tanácsülésen tették le a hivatalos esküt.

— **Városi bál.** Ki hitte volna, hogy Karneval hercege az ő pár hónapos hódító hadjáratai alatt utóvégre Debreczen komoly, puritán városatyáit is uralma alá keríti. Pedig úgy van, ujságírói becsületünkre állítjuk, hogy szenátor urak és egyéb patres conscripti vállalkoznak az idén nálunk bállrendezésre. A farsang krónikájában ez által új bál kér magának lapot, még pedig fényes, előkelő lapot. Az ekként újdonságba menő táncmulatságnak ám régi lesz a célja, nagy és nemes cél, valamint a régi lesz ott a debreczeni közönség rokonszenve, meleg érdeklődése és a mint Karneval hercege ő fensége temperamentumához illik, magyaros jókedve. Ez az új szerű bál városi nevet visel ugyan, de azt mégis nem a város, mint erkölcsi testület, rendezzi, amint Bécs és az idén Budapest is rendezte a maga bálját, tehát nem lesz annak hivatalos jellege. Annnyiban illik rá a „városi“ jelző, a mennyiben az élén a város legelső tisztviselői és ezeknek feleségei fognak állani, a rendezőség is a nemes város tisztikarából és a törvényhatósági bizottság fiatal vérű tagjaiból fog megalakulni. A városi bált millenniumi bálnak is lehetne nevezni, mert hozzá az ötletet az a felfogás adta, hogy az ezredéves ünnep alkalmával elmaradhatatlan lesz különféle mulatságok rendezése, a melyek a közönség erszényét is igénybe veszik az ezredéves hangulat és hazafias felbuzdulás kecségető reményében. Először a múlt évihez hasonló nagyszabású hangverseny volt tervezve,

valamint tavaly és azelőtt, úgy most is az egyetem és az Emke javára. Ezuttal azonban tekintettel épen az imént említett különféle mulatságokra, — a kezdeményezők ettől elállottak és helyette fényes, elite, zártkörű táncmulatságra gondoltak, amelyet a város dolgait tartó urak vannak legelső sorban és legfőképpen hivatva sikerre vezetni. A cél ugyanaz, ami az elmaradt hangversenyé: az Egyetem és az Emke, ennek a két hazafias kulturális intézménynek támogatása, mely minden debreczeni szívet maga köré tud gyűjteni, képes felbuzdítani. A bál díszelnökéül gróf Dégenfeld József főispán és városunk három országgyűlési képviselője: dr. Király Ferencz, dr. Kolá János és Thaly Kálmán vannak kiszemelve. A bál rendezősége élén mint elnök Simonffy Imre polgármester fog állani. Bálanyságokról gondoskodni fognak. Előkelő alkásokat elfoglaló polgárok nejeit kéri fel, hogy a bálanyság tisztét fogadják el. A rendező bizottság már a jövő héten, hétfőn d. u. 3 órakor megalakul a városházán. Az értekezletet Körner Adolf, Vecsey Imre és Márk Endre városi bizottsági tag hívják össze.

— **Hűtlen vőlegény.** Groszmann Józsefet, ki saját lakodalma elől megszökött, a kir. ügyészség közbenjárásával Kassán elesítették. A lakadalom a hó 8-ára volt kitűzve, de a vőlegény hétfőn kerekelt oldott, magával vivén 500 forintot.

— **Szánka alatti.** Ma reggel a nagytemplom előtt egy sebesen szaladó szán elé került egy bámészködő iskolás leányka. Majdnem elsodorta már a szánka, mikor odaugrott Pávay Gyula rendőrbiztos és saját testi épségének kockáztatásával megmentette az elgázolástól a kis leányt. Csak kevés híjja volt, hogy Pávay Gyula is a szán alá nem került. Ösmert nehéz vasbotja ketté tört.

— **Megzavart házbéke.** A máskor esőndes kötele-utczán nagy ribillió támadt ma reggel. Ott lakik K. Bálint az ő oldalbordájával. Nagymosás volt ma nálok, minek előtte a menyecske alaposan bepálinkázott. A mosóteknő mellett állva szóváltásba elegyedett férje urával a kit néhány kemény szavon kívül még egy kifacsart vizes lepedővel is főbe vágott. Komádi sem volt rest, olyan pofant cserditett a felesége képére, hogy az eszméletlenül rogyott össze. Sokaig nem tért magához az asszony, ami megjijesztette a férjet is, aki tele lármázta a fél utcát abban a hitben, hogy meghalt az asszony. Végre jött egy orvos és megnyugtatta a megszeppent házbelieket.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonaink, jó barátaink és ismerőseink, kik szeretett jó anyánk folyó hó 7-én végbementéi végtisztességtételén megjelentek s ez által nagy fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton hálás köszönetünket. Testvéreim nevében: Kiss József.

— **Házasság.** Dicsőffy Béla kulturmérnök tegnapelőtt esküdtött örök hűséget Kolozsvárott Somody Mariskának, Somody István kolozsvári kiváló ügyvéd bájos és szép leányának. A fiatal párt délelőtt 10 órakor Nagy Mór anyakönyvvezető igtatta be a polgári házasságba. Tizenkét órakor a belfarkas utcai ev. ref. templomban Dicsőffy József debreczeni lelkész eskette meg őket. Násznagy volt a menyasszony részéről, Bartha Miklós országos képviselő, a vőlegény részéről Somossy Béla, hajduböszörményi polgármester.

Városi és megyei hírek.

* **A városi szervezet.** Debreczen város közigazgatásának szervezeti szabályzata gyökeres reform előtt áll. A közgyűlés meggyőződésén arról, hogy a tisztikar mai létszáma nem felel meg a folyton szaporodó munkának, különösen pedig, hogy

főként a tanács és a mérnöki hivatal személyzete nem elegendő, — már egy évvel ezelőtt bizottságot alakított a szervezeti szabályzat újra átdolgozásával, a viszonyoknak megfelelő módosításával. Ez a nagy bizottság albizottságokra oszolva, felosztotta tagjai között az eléje szabott munkát; hosszas tanácskozásuk után ezek kidolgozták javaslatukat, amelyek most kinyomattak és a tagok között kiosztattak. Ilyen előzmények után került e nagyfontosságú, kardinális ügy tegnap délután a nagybizottság teljes ülése elé, amelyet Dégenfeld József gróf főispán hívott össze. Megjelentek az elnök főispánon kívül: Simonffy Imre kir. tan. polgármester, Szabó József főszámvéve, Boczkó Sámuel r. főkapitány, Stahl Géza főmérnök, Sárváry Gyula dr. főorvos, Körner Adolf tanácsnok, Vecsey Imre tanácsnok, előadó, Bészler Lajos árvaszéki h. elnök, Márk Endre, Kiss Albert, Zádor Lajos és Király Ferencz. Gróf Dégenfeld József megnyitván az ülést, ösmertette a munkálatok eredetét és azt a nyomós kijelentést tette, hogy a nagybizottságnak annál inkább sietnie kell a tárgyalással, mert az idei őszi tisztújításkor a választást már az új szervezet alapján kell megjelteni s ezen az alapon kell az 1897. évi költségvetést megállapítani. — Ezután Vecsey Imre előadó előterjesztette az első albizottság jelentését, melynek körébe tartozott a közgyűlés, a tanács és árvaszék szervezési szabályzatának elkészítése. Majd tárgyalás alá vették a munkálat ezen részét, amely körül élénk eszmecsere fejlett ki és a két első szakaszt részint változatlanul, részint pedig nem stiláris módosítással elfogadták. Élénkebb eszmecsere a 6. §-nál fejlődött ki, mely a közgyűlésen szavazati joggal bírókat állapítja meg. Az alpolgármesteri állás is befoglaltatik már e §-ban. A nagybizottság hosszantartó vita után kimondotta, hogy mivel az alpolgármester törvény szerint sem a közigazgatási bizottsági ülésen, sem pedig a közgyűlésen szavazati joggal nem bír, az alpolgármesteri állás szervezésére vonatkozó kérdést ezuttal függőben tartják. Az ülést ma délután folytatják.

Táviratok.

A tisztelt Házból.

Budapest, január 9. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Az elnöki bejelentések után a költségvetést tárgyalta a Ház. A közigazgatási bíróság tételeit ellenzi Holló, de a többség megszavazta. Apponyi az udvarnagyi méltóságot és a katonai iskolák tankönyveit kritizálja. Bánffy báró nagyhatalásu beszédében igyekezett halomra dönteni a felhozott állításokat, mi teljesen is sikerült.

Egy honáruló.

Budapest, január 9. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Holub Ignácot, az Omladina szerkesztőjét Aussigban honárulás címén elfogták.

Háborus hírek.

Budapest, január 9. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Londonban falragaszokon hirdetik a lapok jelentéseit egy Németország ellen készülődő angol háborúról. A tengerészeti minisztériumban lázasan dolgoznak.

Uj képviselő.

Körmend, január 9. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Chernell Györgyöt ma itt egyhangulag megválasztották országgyűlési képviselőnek szabadelvű-párti programmal.

Szenzációs felfedezés a fotografálás terén.

Nagy horderejű felfedezés képezi a beszéd tárgyát most a németországi tudományos és szakkörökben, Routgen wüzburgi tanár nevével van kapcsolatban a felfedezés, a mely, ha tényleg megfelel a híreknek, epochális jelentőséggel bír a fizikai és az orvosi tudományokra nézve.

A felfedezés részleteiről a következő hírek érkeznek: Routgen tanár vesz egy Crookes-féle csövet — erősen kiszivattyuzott üvegeső, amelyen induktív áram halad keresztül — és a sugarak segélyével, a melyeket ez a cső kibocsát, fényképfelvételeket eszközöl közönséges lemezekkel. Ezeknek a sugaraknak létezéséről, a melyekről a szem nem bír tudomást venni, eddig sejtelmünk sem volt. Ezek a sugarak, ellentétben a közönséges fénysugarakkal, keresztül hatolnak a fa tömegén, szerves anyagokon és más átláthatatlan testeken. Fémek és eszterek ellenben elnyelik ezeket a sugarakat is.

Routgen tanár lefényképezi egy mérleg-súlyszekrénynek belső részét, a nélkül, hogy a sötétszínű faszekrényt kinyitná. A felvétel a szekrényke nem is látható, csupán a benne lévő súlyok.

A közönséges fénysugarakhoz hasonló módon hatolnak át a Crookes-féle csőből kiáramló sugarak a fán, sőt az emberi test lágy részein. Így különösen szép felvételt eszközölt Routgen hasonló eljárással egy emberi kézzel. A képen a kéznek csak eszterváza látszik és az ujjakon levő gyűrűk úgy látszanak, mintha szabadon lebegnének az ujjak körül.

A bécsi tudományos körökben már közkezezen forog néhány ilyen felvétel és méltó csodálkozást keltenek. Eddig az értesítések az új felfedezésről. Valóságos mesének, vagy áprilisi tréfának tetszik előtünk, pedig a legkomolyabb tudósok foglalkoznak már vele laboratóriumaikban, hogy azt tovább fejlesszék.

Az ilyen szenzációs felfedezéseket olvasva, lehetetlen az embernek magát visszatartani attól, hogy fantáziájának szabad teret ne engedjen. Felteszszük annak a lehetőségét, hogy az új eljárás által lehetséges lesz az ember belső részeinek lefényképezését keresztül vinni, még pedig olyanformán, hogy az egyes lágy részek kivételével a mélyebben fekvő rétegek és szervek megörögzíthetők lesznek a fényképező-gép érzékeny lemezén, minő csalhatatlan diagnózisokat lehetne a hűten visszatartott képből megállapítani?

Merész fantázia, de nem lehetetlen. Ha a század kezdetén mondta volna valaki, hogy a repülő golyó utjáról unokái tudni fognak fényképeket felvenni, vagy hogy egy kis villamos gép segélyével távol világáriszerek lakói beszélgethetnek egymással, bolondnak mondták volna és imé mégis megtörtént. Nagy érdeklődéssel várjuk a további adatokat e szenzációs dolog felől.

Bécsben kilencz Routgen-féle fénykép van már, melyek kétséget nem engednek férni ahhoz, hogy a nevezett tanár állításai valók. Minél inkább nézik, annál inkább meggyőződnek e fényképek sajátságos voltáról. A wüzburgi tudós, a hogy az ilyen szenzációs felfedezéseknél gyakran megszokott történni, a véletlennek köszönheti e nagy felfedezését. Dolgozó asztalán egy Crookes-féle kelmével burkolt cső állott, és valami más ezélből igen erős villamúrromot boesátott keresztül rajta. Rövid idő múlva észrevette, hogy bizonyos távolban fekvő preparált papíron vonalak mutatkoznak, melyeket eddig a villam behatása mellett nem tapasztaltak. Az éleseszü tudós tovább folytatta a kísérletezést és a közlöttek képezik annak eddigi eredményét.

Millennium.

— A kiállítási sajtóiroda értesítései. —

Történelmi reliquiák a kiállításon.

A történelmi főcsoport e napokban érdekes és ritka ereklyéket kapott. Marquis of Bath angol amatőr Longleat városából Tökölly Imre és neje Zrinyi Ilona egykoru olajfestményü arcsképeit küldte el és boesájtotta az ezredéves kiállítás rendelkezésére.

Nógrád vármegye közönsége pedig az 1801-iki francia insurrekzióból való gyönyörűen himzett zászlóját küldte be, mely egyik oldalán vörös, a másik oldalán kék selyem damasztból készült. A nyélre erősített ezüst boglárokon József nádor és neje Alexandra Paulowna nevei olvashatók. A zászló nyelének arany gombján latin nyelven a következő szöveg van bevéve: „A francia háboru alkalmából Alexandra Paulowna magyar nádor neje Ö Fensége viselvén a zászlóanyai tisztet, Hont és Nógrád vármegyék nemesi felkelő seregeinek jelenlétében 1801. január 4-ikén megáldotta e zászlót Migazzi bíbornok József nádor lakóhelyén Laxenburgban“.

A Hont és Nógrád vármegyék czimerével díszített gyönyörű selyemzászló szines szalagján a következő ezüst himzésü szavak láthatók: *Pro rege et patria.*

Ifjusági monstre-hangverseny a kiállításon.

Az összes kösépiskolai énekkarok Budapestén más tanintézetek közreműködésével Harrach József tanár vezetése alatt a kiállításon pünkösdp-napján és az országos torna-versenyek alkalmával több mint ezer énekes közreműködésével óriási hangversenyt fognak rendezni az ünnepélyek csarnokában. — A monstre-hangverseny programját és részleteit Klamarik János min. tanácsos elnöklete alatt tegnap már egybeállították. A programu nevezetesebb pontjait magyar historikus énekek fogják képezni, ezek közt Timódy 16-ik század elejéről való hazafias dala: *Ti szegény magyarok és Farkas András híres „Emlékezzünk régiekről“* című népszerű éneke. — A hangverseny fénypontja a Rákóczy-induló lesz, melyet ily nagy ének- és zenekari előadásban még sohasem mutattak be.

Dobó István siremléke a kiállításon.

Háromszázéves nemzeti kegyelet őrizi Eger város vitéz hősének, Dobó Istvánnak emléket, ki az egeri nőkkel együtt oly vitéz elszántsággal védelmezte a törökök által ostromolt régi várat. Szerencés ötlet volt tehát, hogy a hadtörténelmi bizottság közbenjárása folytán, e nemzeti hős márványból készült régi siremléke a kiállításon is látható lesz. Minthogy annak széjjelszedése, szállítása és Budapestén újból felállításá sok gonddal jár, a honvédelmi miniszterium külön építész bizott meg, ki — *Samassa József* egeri érsek engedelméből a sarkövet legközelebb már a fővárosba hozza és a hadtörténelmi csoport emlékei között az eredeti módon felállítja.

CSARNOK.

A ki boldog volt.

Irtá: **Merk E.**

Fordította: **Popper Bezsó.**

1.

Szép téli vasárnap volt. A déli harangszó zugott a templomokban, míg a vártéren a katonazene játszott. A keményre fagyott földréteg minden lépésre ropogott, de a nap és az ég szép tiszta azurkék színe mégis vidítólag hatott a kedélyre; az emberek élénken, vidáman haladtak el egymás mellett és úgy látszott, hogy az ünnepi öltözékekkel egyidejűleg ünnepies kedélyt is öltöztek magukra.

A legboldogabb benyomást egy házaspár mutatott, kik egy kis körülbelül öt éves

fiúcskával mellettük, míg ők karba kart öltve haladtak a jégvirágoktól tündöklő fák alatt. A fiatal asszony barna haját szürke ködmön-sapkácska fedte; a homlokán előtoluló hajfürtök mintha ezüstporral lett volna behintve, a ráhulló hópelyhek mind beleragadtak. Gömbölyü két orezáját és az erélyesen formált állat a hideg rózsaszínüvé lehelt. Az élénk barna szemek majd arra az erőteljes férfira, ki mellette volt, majd pedig kis szöke fiúcskájára vetettek szeretetteljes pillantásokat.

Nem voltak gazdagok, de azért oly kevésbé érzéketlenek és igénytelenek, hogy teljesen elértnek látszottak boldogságuk tetőpontját, a mióta az a fiatal férj pár hónappal ezelőtt mint másod államügyész a fővárosba lett helyezve. Sokat is kellett szenvedniök egész héten, ő, a férfi, hivatasának kötelességet tenni a nő pedig kis otthonukat mind szebbé és élvezetesebbé tenni, úgy, hogy a férj kedves otthonra találjon és megelégedésének kifejezést tudjon adni.

Azért a vasárnapot valóságos gyermekies örömmel élvezték. A férj örvendett, mikor neje karjaival hozzásimult és karesu természetben gyönyörködhetett, azalatt eszébe jutottak vőlegény napjai.

— Az én Juliám mégis csak a legkedvesebb és legszebb teremtese az asszonyoknak — így gondolá és egy valóságos öröm és életvidámságtól áthatott lég csapta meg egyszerre, máhez még hozzájárult a szép ritmusokban szóló víg katonazene akkordjai. Julia is kivette részét ezen boldog hangulatból. Olyan boldog volt, hogy nincs már abban a kis városban, hol ha a korzóra ment sétálni, csupa ismerős arcokkal találkozott, úgy örvendett, hogy most legalább nagyobb tér nyílik férjének a feljebb haladásra.

Mint Nioba akarta karjait ég felé emelni és az Isteneknek ezt kiáltani:

— Látjátok! En egy nagyon boldog asszony vagyok!

— Óh, anyám, kérlek szépen, ne menjünk még haza! — hízeltgett a kis Albert. — Olyan szépen játszik a zene; táncolni akarok.

— Akarsz még egy kicsit le és fel járkálni, Vilmos? — kérde a fiatal asszony.

— Szívesen, kedvesem — mondá a férj. A sors sokszor egy pillanat szeszélyétől függ, a véletlen tovarohanó szeszélyétől.

Nem messzire haladhattak a vígan ugrádozó fiúcskától, midőn egy ismerőssel találkoztak, a ki szintén az ügyészségnél volt. Magas, sugár természetű fiatal ember, valóságos athleta alak, mely testének egyenes, szabad állását jobban jutatta érvényre. Szép szöke feje volt, kék, szinte kihívó szemekkel. Vilmos ismerte őt még az iskolából, mikor egymást püfölték és szerették. Később is többször találkoztak még és tegeztek egymást, szóval pajtások viszonyban állottak, daczára annak, hogy utaik jó messze választották el egymástól.

Mig Vilmos mint kötelességtudó hivatalnok és szelid nős ember feltalálta boldogságát, addig az ő hajdani iskolapajtása a könnyelmű, kalandos létért rajongott, élveztegazdagságát semmittevéssel. A legesodálatra méltóbb könnyelműségeket beszélték róla, vad toborzásait, de mindenek előtt szerencsésjét bámulták az asszonyoknál. Sőt, állítólag, egy herezegőnek is kegyeltje lett volna. Egy darab ideig a vasas huszároknál szolgált, mint tiszt, azonban egy tiszt versenyfuttatáson oly szerencsétlenül bukott le lováról, hogy bal karja megmeredt, a mit azonban alig lehetett észrevenni, neki azonban a legjobb indoka volt, hogy levethesse egyenruháját és élvezze az aranyzabadságot, a mit nagy vagyona miatt könnyen megtehetett.

Vilmos csak egy közönséges „Isten

hozott! Hogy vagy? - gyal akart mellette elhaladni. Rueda hadnagy azonban kezét nyújtotta felé és így szólt:

— Nem, Felsen, most nem szabadulsz meg tőlem! Ezennel azon szerencsében akarok részesülni, hogy nődet bemutasd.

(Folyt. köv.)

Divat tudósítás.

Tavaszyári idényre 1896.

Henneberg G. elismert selyemgyára Zürichben néki az alanti divat-tudósítást adja: a tavaszyári idényre ismét a Taffet selyem az első helyet foglalja el, ugymint csikós és kockázott selyem, továbbá Chinés különböző mintázatban két, három s többféle színezetben — melyekből Páris és London legnagyobb divatüzletei május hóig megrendeléseit tette — jele tehát, hogy az őszi idényre is divatul megmaradnak; továbbá schottisch-kockázott selyem, a melyek már a különböző legujabb divatu színek összeállításánál fogva a valódi schottisch színt látszólag elvesztik. Damast kisebb és nagyobb foganatban, virággal és alakokkal nagyobb megrendelések lettek téve, ugymint Atlasz és Taffet, alap fekete, fehér és különböző színekben.

Diszruhához „Moiree Velours” a mi a legelkényeztetetebbszemnek is feltűnő enlebilincselő legujabb szövés, pár éven keresztül a hatalom helyet fogja elfoglalni, annál is inkább, mivel redőzete a bársonyhoz hasonló foganatu, mi az ismert „Moire antique”-nél semmikép sem jöhet elő, mindezek daczára az ár Moiree Velournál nem magasabb. Merveilleux és Surah szövésű selyemből alig megemléstésre méltók a megrendelések: de ellenben a rég elismert nyomtatott selyem Foulard elragadó szín és mintázatban megjelent; többnyire Chinai és finom Nankin mintázat, ugyszinte kisebb alakok és virágokkal.

Az új béles selyem „Moiree moderne” minden színben lesz készítve és általános hangadásra talál, mivel pótolja az ezelőtt szükséglenő belbélést is: a Serge Faille vagy léször szövés; utóbbi egészen elesik mivel „Moiree moderne” elegendő kemény. Uj színek! azaz kiemelendő színeket nem jegyezhetünk, mivel egyszínű selyemszövet igen csekély mértékben lett megrendelve: ezekhez a veszélyes „Ombres” selyem ismét divatul jó fel, a mi csak egy idény tartamáig fog uralkodni.

Közgazdaság.

* **Az őrlési forgalom szabályozása.** Az őrlési forgalom szabályozása, nemkülönben a fiumei lisztkivitel tarifái tekintetében — amiről már tegnap közöltünk táviratot — a kormány megállapodásra jutott. Névszerint a pénzügyminiszter január 8-án ideiglenes rendeletet ad ki, melynek értelmében:

1. Az a határidő, mely eddig a külföldi gabona feldolgozására, illetőleg kivitelére egy évben volt megállapítva, — hat hónapra korlátoztatik. Ezen hat hónapi határidő egyáltalán nem hosszabbítható meg.

2. Azon intézkedés mely szerint vámmentesség igénybevétele esetén 100 kilogramm gabona után 70, illetőleg 65 kilogrammörlemény viendő ki, oda módosítottik, hogy 100 kgr. behozott gabona után 100 kilogramm örlemény lesz jövőben ki viendő, a korpát és egyéb hulladékot nem számítva.

3. A vámilleték (mely eddig kezeséggel vagy értékpapirokkal biztosított)

jövőben a bejelentés alkalmával készpénzben teendő le és e szerint az ugynevezett vámhitelezés lehetősége ki lesz zárva.

4. Ezen rendelet hatálya 1896 január 15-étől kezdődik és az abban foglalt határozatok már mindazon gabonára nézve alkalmaztatnak, mely e naptól kezdve őrlés céljából bejelentettet.

Az osztrák kormány egyidejűleg analog rendeletet ad ki. A magyar kereskedelemügyi miniszter továbbá egyrészt azon célzattal, hogy a lisztkivitel emelje és azt lehetőleg Fiumén át irányítsa, másrészt pedig, hogy a malmok által tervbe vett üzemredukeziót elkerülhetővé tegye, a Fiumén át Braziliába, Angliába és a Gibraltáron túl fekvő franczia, németalföldi és belga kikötőkbe rendelt lisztküldemények vasuti díjtételeit ismét tetemesen leszállította. A vidéki exportalmokat illetőleg megjegyezzük, hogy ez intézkedés által az ősszidi tételből vidéki malmoknak ugyanaz a kedvezmény biztosított, mint a fővárosi malmoknak.

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, január 8.

Gabona-üzlet Buzát ma jól kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt nyomott irányzat mellett 15 ezer métermázsas teljes tartott áron. — A forgalom esőkkenését főleg a malmok tartózkodó viselkedése idézte elő.

Egyéb gabonaneműekben korlátolt forgalom, árak változatlanok maradtak.

Határidő-üzlet.

Az irányzat eleinte szilárd volt, de csakhamar lanyhára változott és az árak olcsóbbak lettek.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Zárlat 1 óra:

		1896	frt
Buza szept.-októberre	1896	7.11—7.13	
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.89—6.91	
Rozs szeptem.-okt.-re	1896		
„ máj.-juniusra	1896	6.21—6.23	
Tengeri máj.-jun.-ra	1896	4.43—4.45	
Zab márcz.-ápr.	1896	6.06—6.08	
Repcze aug.-szept.	1896	10.65—10.75	

Zárlat 4 óra:

		1896	frt
Buza szept.-okt.-re	1896		
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.89—6.91	
Rozs szept.-okt.-re	1896		
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.21—6.23	
Zab márcz.-ápr.-ra	1896	6.07—6.09	
Tengeri jul.-aug.-ra	1896		
„ máj.-junius.-ra	1896	4.42—4.45	
Repcze aug.-szeptre	1896	10.70—10.75	

Szerkesztői posta.

H. K. Méltóztassék egy illemtant venni és azt szorgalmasan olvasgatni. Ez az egyedüli, amit ajánlhatunk.

B. M. urhölgynek. A kért költemény így hangzik:

Egy röpke dal...

Egy röpke dal, az oly kevés,
Születve midjárt ködbe vész.
Kiráól irtad? senkisémet kérdi:
A ki olvassa, meg nem érti.
Egy röpke dal, az oly kevés.

Egy röpke dal, az sok nagyon
Szülője tengerfájdalom,
Szivedből tépve egy darabka,
Helyét seb, forradás takarja,
Egy röpke dal, az sok nagyon.

Haladó. Higye meg, hogy sok férfi akkor lett volna életében egyetlenegyszer lovagias, ha nem házasodott volna meg.

Debreczeni Városi Színház.

Bérlet 86 sz. Páratlan-bérlet 86 sz.

Csütörtök, 1896. január hó 9-én:

Szókimondó asszonyosság.

(Madame Sans Géné).

Színmű 1 előjáték és 3 felvonásban. Irta Sardou Viktor. Fordította Fáy J. Bela. (Rendező: Hevessy). Az új jelmezek id. Püspöky Imre főruhátárnok felügyelete alatt készültek.

Holnap 1896. Január hó 10-én:

bérlet-szünet leszállított helyárrakkal.

Ördög a földön.

Fipsz.

Balett.

Énekes bohózat.

Vasárnap, 1896 január hó 12-én bérlet-szünetben

Fumagalli Leon hirneves baritonista és **Marina Mária** a római nagy opera első énekesnőjének vendégfelléptével

Rigolettó

Verdi operája 4 felv.

Helyárrak ez előadásrn következők: Csáladi páholy 20 frt, emeleti és alsó páholy 16 frt. II. em páholy 12 frt. Támlásszék 4 frt. III. Támlásszék 3 frt. III. Támlásszék a frt.

Jegyet Pénteken előre válthatók a színházi pénztárnál.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felölös szerkesztő: Kencz Ákos.

Férfi chifon-ingek
darabja
1.50, 1.90, 2.20, 2.60.
**Gallérok, kézezők,
Nyakkendő.**
**Alsóingek, harisnyák,
kész lábravalók**
→ olcsó, szabott áron ←
kapható
Szabó Lajos fia
özégnél,
Debreczen, Ró-satér.

Eljegyzési kártyák
és minden alkalomra való
meghívók, elegáns kiállításban és olcsó áron
kaphatók
a CSOKONAI
nyomdában.

Paczelt János

mag- és virág-kereskedése Debreczenben.

Van szerencsém a nagyérdemű virágkedvelő közönség becses figyelmébe ajánlani a legszebben nevelt nyiló- és szobai-növényeimet, melyeket tizedik év óta sok fáradozással az itthoni rossz víz-vízviszonyok miatt sikerült kifejlesztetni. Biztosítom b. vevőimet, hogy a tőlem vásárolt növények hosszú időre szépek maradnak.

Ajánlok menyegzői-, bál- és névnap-csokrokat legszebb és legizlésebb kivitelben, mell- és fejdíszek legszebb és legfrissebb virágokból készülnek. Vidékre küldve gondos csomagolás. Temetésekre való élő virágkoszorúk és virágkosarak galambokkal vagy más hozzá alkalmas madarakkal, izléseesen díszítve mindenkor gyorsan és pontosan készítek.

Felkérem a virágkedvelőket, hogy bármily csekély megrendeléssel is szerencsőtessenek. Biztosítom előre is, hogy minden szép, finom kivitelű és oly olcsó árban számíttatik, hogy olcsóbban sehol nem kapható. Mintán nálam örökös tavasz van és mindenkor oly kész er friss legszebb virágot tartok, hogy velem senki sem versenyezhet. Becses pártfogásért esedezve vagyok teljes tisztelettel.

Megrendelések telefonon is eszközölhetők. Paczelt János.

10-8-6

Telefon-szám 179.

Csúz és köszvény,

csúszos fej- és fogszagatások, ütési és ficamodási, valamint fagydagasztások ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPERATOR

ne ü gyógyszer, melynek üvege 50 kr. vagy 1 frtét minden gyógyszerárban kapható. A Reperatorral a Rókus-kórházban 136 esetben törtétt kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 229 esetben teljesen gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére k. tönk hatású és pompás ízű szer a Tokaji China vasbor, mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedéllyel lattatott el. Soi rossz utáztat létezik, miért is ké em vét-nél névalírásomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívül tartósságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 db. 50, 3 db egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arcz-bőr nyerhető. Az arcz-bőr mindennemű éhtelenségét biztosan eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arcz-bőr táplálására, üdén tartá ára szolgál. Előkelő körökben igen kedvelt, egy üvege 2 frt.

Ezek gyógyszeráram kiválóbb specialitásai, melyek főváros és országzerte a legjobb hírnévnek örvendenek postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszerár
a „Magyar Koronához.“

43-6-1

Budapest, Kálvin-tér.

A magyar általános kőszénbánya-részv.-társulat

Budapest, V., Erzsébet tér 19.

ajánlja a t. cz. gőzmalomoknak, szeszfáradnak és egyéb iparvállalatoknak, valamint a kőszénben álló

szobafűtési idényre
akna, koczka és darabos szenét

4-2-2

királdi sajó-szent-péteri bányáiból

legutányosabb áron, egész koczirakmányokban, minden állomásra szállítva.

Kizárólagos képviselők: HEVESI és FODOR czég Debreczen.

Kész himzőminták és monogrammok

mindenféle nagyságban és legdiszesebb kiállításban kaphatók, esetleg megrendelhetők, ugyszinte kivarrás alá előnyomatnak

Széchenyi-utca 1804.

Füstös Jenő-nél

88-2-2 monogramm-készítő.

213.

Az

„ISTVÁN“ gőzmalom társulat

örleményének

ÁRJEGYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűléseu megálapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kiló
A Asztali dara nagyszemű	13.20
B. Szinte „ aprószemű	12.80
0. Királyliszt	12.80
1. Lángliszt kivonat	12.20
2. 1. ső rendű zsemlyeliszt	11.80
3. Zsemlye liszt	11.40
4. 1. ső rendű kenyér liszt	11.—
5. Közép kenyér liszt	10.60
6. Kenyér liszt	10.—
7. Barna kenyér liszt	8.40
8. Takarmányliszt	6.20
11. Finom korpa zsákkal	3.80
11. „ „ zsák nélkül	3.60
12. Durva korpa zsákkal	3.80
12. „ „ zsáknélkül	3.60
Csírke buza zsák nélkül	3.—
A zsákok súlytartalma tejsúlyt tisztasúlynak véve.	
A. B. 0-6 számig	85 kiló.
7. és 8. szám	70 „
11. 12.	50 „

Debreczen, 1895. december 1. 26-2-2

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő farsangra már raktárra érkeztek a 1-39-6

legújabb —

Farsangi divat-

czikkék:

színes selymek, luszterek, világos színű divatszövetek, legyek, szalagok, keztyűk.